

SUOMEN SÄÄDÖSKOKOELMA

Julkaistu Helsingissä 15 päivänä tammikuuta 2018

11/2018

Veronkantolaki

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 luku

Yleiset säännökset

1 §

Soveltamisala

Tätä lakia sovelletaan verotusmenettelystä annetussa laissa (1558/1995) ja oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetussa laissa (768/2016) tarkoitettujen verojen ja maksujen maksamisessa, palauttamisessa ja perimisessä noudatettavaan menettelyyn. Lakia sovelletaan ennakkoperintälaissa (1118/1996) ja arvonlisäverolaissa (1501/1993) tarkoitettuihin veroihin myös siltä osin kuin niihin ei sovelleta oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annettua lakia, jollei asianomaisessa laissa toisin säädetä.

Lakia sovelletaan lisäksi muiden verojen ja maksujen kannossa, jos niin erikseen säädetään.

2 §

Määritelmät

Tässä laissa tarkoitetaan:

1) *verolla* 1 §:ssä tarkoitettuja veroja, maksuja ja muita suorituksia, jotka Verohallinto kantaa ja tilittää, sekä sellaista ulkomaan veroa, joka voidaan periä Suomessa joko vieraan valtion kanssa virka-avusta veroasioissa tehdyn sopimuksen (*virka-apusopimus*) tai keskinäisestä avunannosta veroihin, maksuihin ja muihin toimenpiteisiin liittyvien saatavien perinnässä annetun neuvoston direktiivin lainsäädännön alaan kuuluvien säännösten kansallisesta täytäntöönpanosta ja direktiivin soveltamisesta annetun lain (1526/2011) nojalla;

2) *verovelvollisella* 1 §:ssä mainittujen lakien mukaisessa verotuksessa verovelvollisia ja 1 §:ssä tarkoitettun veron suorittamiseen velvollisia;

3) *veronkannolla* verovarojen kantamiseen ja palauttamiseen kuuluvia toimenpiteitä sekä verovaroista pidettävää kirjanpitoa;

4) *veron perinnällä* Verohallinnon perintätoimia sekä muuta verovelkojen perintää tässä ja muussa laissa säädettyjä perintäkeinoja käyttäen;

5) *palautuksella* verovelvolliselle palautettavaa veroa, vieraasta valtiosta Suomeen siirrettyä veroa tai veron ennakkoa sekä niille laskettuja korkoja;

6) *palautuksen käyttämisellä* palautuksen käyttämistä verojen ja Verohallinnon muiden saatavien sekä muun viranomaisen saatavien suoritukseksi ennen palautettavan määrän maksamista verovelvolliselle;

7) *suoritusjärjestyksellä* sitä järjestystä, jossa maksu ja palautus käytetään veron maksuerän osien suoritukseksi;

8) *käyttöjärjestyksellä* sitä järjestystä, jossa maksu ja palautus käytetään veron maksuerien suoritukseksi;

9) *eräpäivällä* sitä veron määräämistä koskevaan päätökseen merkittyä taikka lain tai asetuksen mukaan määräytyvää päivää, jona vero on viimeistään maksettava.

3 §

Toimivaltainen viranomainen

Toimivaltainen viranomainen on Verohallinto.

4 §

Yhdessä kannettavat verot

Verotusmenettelystä annetussa laissa tarkoitetuista veroista valtionvero, kunnallisvero, kirkollisvero, vakuutetun sairausvakuutusmaksu ja henkilön yleisradiovero kannetaan yhdessä yhtenä verovuoteen kohdistuvana verona. Yhteisön tulovero ja yhteisön yleisradiovero kannetaan samoin yhdessä yhtenä verovuoteen kohdistuvana verona.

5 §

Veron suoritusjärjestys

Vero suoritetaan seuraavassa järjestyksessä:

- 1) verolle lasketut ja kertyneet viivästysseuraamukset;
- 2) veron pääoma;
- 3) huojennettu viivästyskorko;
- 4) veronkorotus.

Jos verovelan perintään sovellettavan muun lain säännökset poikkeavat 1 momentista, näin perityn määrän käsittelyssä noudatetaan asianomaista lakia. Jos perittävä määrä maksetaan Verohallinnolle tai perittävän määrän suoritukseksi käytetään palautusta, sovelletaan kuitenkin 1 momentissa säädettyä suoritusjärjestystä.

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä veron suoritusjärjestyksestä.

6 §

Maksun ja palautuksen yleinen käyttöjärjestys

Maksua ja palautusta käytetään verojen suoritukseksi verojen vanhentumispäivän mukaisessa järjestyksessä vanhimmasta uusimpaan. Samana päivänä vanhentuvien verojen suoritukseksi maksu ja palautus käytetään eräpäivien mukaisessa järjestyksessä vanhimmasta uusimpaan. Myöhässä ilmoitetun oma-aloitteisen veron eräpäivänä pidetään tällöin päivää, jolloin veroilmoitus on annettu. Jos verot erääntyvät samana päivänä, maksu ja palautus käytetään verojen suoritukseksi seuraavassa järjestyksessä:

- 1) 4 §:ssä tarkoitetut verot ja maksut sekä ennakoperintälain ja sairausvakuutuslain (1224/2004) nojalla maksuunpantu ennakko tai muu määrä;
- 2) ennakoperintälaissa tarkoitetut ennakonpidätykset ja muut oma-aloitteisesti maksettavat verot, joilla on useita veronsaajia;
- 3) työnantajan sairausvakuutusmaksusta annetun lain (771/2016) mukaiset maksut;
- 4) kiinteistövero;

- 5) arvonlisäverot ja muut yksin valtiolle tulevat verot;
- 6) verotusmenettelystä annetun lain 22 a §:ssä ja oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 39 §:ssä tarkoitetut laiminlyöntimaksut;
- 7) tämän lain 34 §:n nojalla takaisin perittävä palautus;
- 8) suhdannetalletus;
- 9) muut Verohallinnon saatavat.

Jos käytettävissä on useita maksuja tai palautuksia, niitä käytetään siinä järjestyksessä, jossa maksut on suoritettu tai palautukset ovat käytettävissä veron suorituksiksi. Jos maksu on suoritettu samana päivänä, jona palautus olisi 24 §:n 1 momentissa tarkoitetulla tavalla käytettävissä veron suorituksiksi, maksu käytetään ensin.

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä maksun ja palautuksen yleisestä käyttöjärjestyksestä.

7 §

Eräät yhdessä käsiteltävät verot

Oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetussa laissa tarkoitettuja veroja sekä verotusmenettelystä annetun lain 22 a §:ssä tarkoitettua laiminlyöntimaksua käsitellään veronkannossa yhtenä verolajina tässä laissa säädetyllä tavalla lukuun ottamatta:

- 1) ennakkoperintälain 23 §:ssä tarkoitettua ennakonkantoa;
- 2) korkotulon lähdeverosta annetun lain (1341/1990) 12 §:ssä tarkoitettua koronsaajalle määrättävää lähdeveroa;
- 3) rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain (627/1978) 11 §:n 2 momentissa tarkoitettua tulonsaajalle maksettavaa lähdeveron palautusta ja mainitun lain 3 luvussa säädetyistä tuloista suoritettavia veroja ja maksuja, jotka määrätään verotusmenettelystä annetun lain mukaisessa järjestyksessä;
- 4) arvonlisäveroa, johon sovelletaan arvonlisäverolain 12 a luvussa tarkoitettua erityisjärjestelmää;
- 5) Pohjoismaiden Investointipankin, Pohjoismaiden kehitysrahaston ja Pohjoismaiden ympäristörahoitusyhtiön palveluksessa olevien henkilöiden verottamisesta annetun lain (562/1976) 6 §:ssä tarkoitettua lopullisen palkkaveron palauttamista.

8 §

Verovarojen maksuliike

Verot kannetaan sekä palautukset ja muut suoritukset maksetaan käyttäen valtion maksuliikepankeissa tätä tarkoitusta varten olevia Verohallinnon tilejä.

9 §

Verovarojen siirtoajankohta

Valtion maksuliikepankit siirtävät kunakin päivänä vastaanottamansa verovarot Verohallinnon tilille siten kuin valtion maksuliikkeen hoitamisesta tehdyssä sopimuksessa on sovittu.

Muut kuin 1 momentissa tarkoitetut rahalaitokset siirtävät kunakin päivänä vastaanottamansa verovarot päivittäin Verohallinnon tilille ensimmäisenä sellaisena maksupäivän jälkeisenä arkipäivänä, jona rahalaitos on yleisölle avoinna. Jos rahalaitos ei ole yleisölle avoinna maksupäivänä, varat on siirrettävä asianomaiselle tilille viimeistään toisena sellaisena maksupäivän jälkeisenä päivänä, jona rahalaitos on yleisölle avoinna.

11/2018

10 §

Kirjanpito verovaroista

Verohallinto pitää verovarojen kirjanpitoa, jonka tulee sisältää tiedot kertyneistä ja palautetuista veroista sekä muista suorituksista. Verovarojen kirjanpidosta on käytävä ilmi valtion talousarviosta annetun lain (423/1988) ja sen nojalla annettujen säännösten edellyttämät tiedot samoin kuin veronsaajille tehtävien tilitysten edellyttämät tiedot.

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä verovarojen kirjanpito- ja kirjaamismenettelystä.

2 luku

Veron maksaminen

11 §

Maksupaikat ja maksun yhteydessä ilmoitettavat tiedot

Verot maksetaan rahalaitoksiin. Maksaja vastaa maksamisesta aiheutuvista kuluista. Valtiovarainministeriön asetuksella säädetään, mitkä maksupaikat ottavat maksuja vastaan perimättä siitä maksajalta kuluja.

Maksun yhteydessä on ilmoitettava maksun yksilöinnissä tarvittavat tiedot. Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä maksun yhteydessä ilmoitettavista tiedoista.

Verojen maksamisesta ulosottoviranomaiselle säädetään erikseen.

12 §

Veron eräpäivä

Vero on maksettava viimeistään veron määräämistä koskevaan päätökseen merkittynä eräpäivänä.

Edellä 7 §:ssä tarkoitettujen oma-aloitteisten verojen eräpäivästä säädetään oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 6 luvussa. Muu oma-aloitteinen vero kuin 7 §:ssä tarkoitettu vero on maksettava viimeistään laissa tai asetuksessa säädettyinä eräpäivinä.

13 §

Veron maksupäivä

Vero katsotaan maksetuksi Verohallinnolle sinä päivänä, jona:

- 1) maksu on veloitettu maksajan tililtä; tai
- 2) maksu on maksettu käteisenä rahalaitokseen tai erikseen säädettyyn verojen maksupaikkaan.

Jos tietoa maksu- tai veloituspäivästä ei ole välitetty maksun mukana, vero katsotaan maksetuksi sinä päivänä, jona maksu on kirjattu Verohallinnon tilille.

14 §

Viivästysseuraamukset

Eräpäivän jälkeen suoritettulle verolle on maksettava viivästyskorkoa. Viivästyskoron laskemisesta säädetään veronlisäyksestä ja viivekorosta annetussa laissa (1556/1995).

11/2018

15 §

Tarkemmat säännökset ja määräykset veron maksamisesta

Valtiovarainministeriön asetuksella säädetään verojen kanto- ja maksuajat tai eräpäivät sekä kantoerien lukumäärän ja eräjaon perusteet, jollei muussa laissa tai sen nojalla muuta säädetä.

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä maksamisessa noudatettavasta menettelystä.

3 luku

Maksun kohdistaminen ja käyttäminen

16 §

Maksun kohdistaminen

Maksaja voi kohdistaa maksun verovelvollisen kaikkien verojen suoritukseksi (*yleismaksu*). Maksu käytetään verovelvollisen erääntyneiden verojen ja Verohallinnon muiden saatavien suoritukseksi noudattaen, mitä 6 §:ssä säädetään.

Maksaja voi kohdistaa maksun yhden verolajin verojen suoritukseksi (*verolajimaksu*).

Jos maksaja kohdistaa maksun 7 §:ssä tarkoitettujen verojen suoritukseksi, maksu käytetään näiden verojen suoritukseksi noudattaen, mitä 6 §:ssä säädetään. Maksu käytetään 7 §:ssä tarkoitettujen verojen suoritukseksi kuitenkin aikaisintaan oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 32 ja 34 §:ssä tarkoitettuna eräpäivänä.

Jos maksaja kohdistaa maksun muun verolajin kuin 7 §:ssä tarkoitettujen verojen suoritukseksi, maksu käytetään kyseisen verolajin verojen erääntyneiden ja erääntymättömien saatavien suoritukseksi eräpäivien mukaisessa järjestyksessä vanhimmasta uusimpaan noudattaen muutoin, mitä 6 §:ssä säädetään. Edellä 4 §:ssä tarkoitettuja veroja sekä ennakkoperintälain tai sairausvakuutuslain nojalla määrättyä ennakkoa ja muuta määrää sekä tonnistoveroa pidetään verolajimaksua kohdistettaessa yhtenä verolajina.

Jos 3 tai 4 momentissa tarkoitettun maksun kohteena olevia veroja ei ole suorittamatta, maksu käytetään muiden erääntyneiden verojen ja Verohallinnon muiden saatavien suoritukseksi noudattaen, mitä 6 §:ssä säädetään.

Jos maksu on kohdistettu 7 §:ssä tarkoitettujen verojen suoritukseksi, maksu käytetään muiden verojen suoritukseksi aikaisintaan sen kalenterikuukauden viimeisenä päivänä, jonka aikana maksu on suoritettu. Jos maksu palautetaan tätä aikaisemmin, se palautetaan kuitenkin noudattaen, mitä 5 luvussa säädetään.

Jos maksu on kohdistettu varainsiirtoveron suoritukseksi, maksua ei käytetä muiden verojen suoritukseksi ennen kuin maksu palautetaan. Maksu palautetaan noudattaen, mitä 5 luvussa säädetään.

Edellä 2 momentissa tarkoitettun maksun käyttöjärjestyksestä voidaan poiketa verovelvollisen esittämän perustellun pyynnön vuoksi.

17 §

Maksun erityinen kohdistaminen

Maksaja voi kohdistaa maksun Verohallinnon yksilöimien saatavien suoritukseksi. Maksu käytetään näiden verojen suoritukseksi noudattaen, mitä 6 §:ssä säädetään.

Jos 1 momentissa tarkoitettuja yksilöityjä saatavia ei ole suorittamatta, maksu käytetään noudattaen, mitä 6 §:ssä säädetään.

11/2018

18 §

Maksun käyttöjärjestyksestä poikkeaminen

Verohallinto voi käyttää maksun 16 §:ssä säädetystä poiketen viimeiseksi niiden saatavien suoritukseksi, joista on tehty maksujärjestely tai jotka on lähetetty perittäväksi ulosottotoimin sekä muissa vastaavissa tilanteissa, joissa käyttöjärjestyksestä poikkeamisesta on sovittu maksajan kanssa tai joissa maksua tulisi käytetyksi perintätoimen kohteena olevalle saatavalle maksajan edun vastaisesti.

Verohallinto voi käyttää maksun ensisijaisesti verovelvollisen omien verojen suoritukseksi ja sen jälkeen niiden verojen suoritukseksi, joista verovelvollinen on vastuussa.

Maksua ei ilman verovelvollisen pyyntöä käytetä sellaisen veron tai sen osan suoritukseksi, jonka täytäntöönpano on kokonaan kielletty tai keskeytetty.

19 §

Kohdistamaton tai tunnistamaton maksu

Maksu, jota ei ole kohdistettu 16 tai 17 §:ssä tarkoitetulla tavalla, käytetään maksajan verojen suoritukseksi noudattaen, mitä 6 §:ssä säädetään.

Maksu, jota puutteellisten tunnistetietojen vuoksi ei ole voitu käyttää verojen suoritukseksi eikä palauttaa maksajalle, tuloutetaan valtiolle. Jos tarvittavat tiedot saadaan tuloutuksen jälkeen, maksu käytetään verojen suoritukseksi tunnistetietojen mukaisesti tai palautetaan maksajalle.

20 §

Aiheettoman maksun palauttaminen

Verohallinto palauttaa sille maksetun määrän verovelvollisen vaatimuksesta, jos se on maksettu erehdyksessä tai aiheettomasti. Jos maksun palauttamista koskevaa vaatimusta ei hyväksytä, Verohallinto antaa asiasta päätöksen. Verohallinto voi palauttaa aiheettomasti maksetun määrän myös omasta aloitteestaan varattuaan tarvittaessa verovelvolliselle tilaisuuden selvityksen antamiseen.

Palautettavaan määrään sovelletaan, mitä palauttamisesta 28 §:ssä ja 32 §:n 1 momentissa säädetään.

21 §

Tarkemmat määräykset maksun käyttämisestä

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä maksun käyttöjärjestyksestä, käyttöjärjestyksestä poikkeamisesta ja maksun käyttämisessä noudatettavasta menettelystä.

4 luku

Palautuksen käyttäminen ja säilyttäminen

22 §

Palautuksen käyttäminen Verohallinnon saatavan suoritukseksi

Verohallinto käyttää palautuksen verovelvollisen erääntyneiden verojen tai muiden Verohallinnon saatavien suoritukseksi.

Palautus voidaan käyttää myös sellaisten verojen suoritukseksi, joista palautuksen saaja on vastuussa.

23 §

Palautuksen käyttäminen muun viranomaisen saatavan suorituksesi

Jos palautusta ei käytetä Verohallinnon saatavien suorituksesi ja se muutoin maksettaisiin verovelvolliselle, se voidaan käyttää palautuksen saajan muiden eräänntyneiden ja maksamattomien valtion verojen, julkisoikeudellisten maksujen sekä niiden viivästysseuraamusten ja lykkäyskorkojen suorituksesi, jos asianomainen viranomainen on pyytänyt sitä Verohallinnolta ennen palautuksen maksamista. Tämän lain 8 luvussa tarkoitetun verosta vapauttamista koskevan päätöksen perusteella syntyneitä palautusta ei kuitenkaan voida käyttää toisen viranomaisen saatavien suorituksesi. Jos maksuvelvollinen on saamassa toiselta viranomaiselta palautuksen, se voidaan vastaavasti Verohallinnon pyynnöstä käyttää Verohallinnon saatavien suorituksesi soveltaen tämän luvun säännöksiä.

Jos palautusta ei käytetä Suomen viranomaisten saatavien suorituksesi, palautus voidaan käyttää sellaisen Suomessa perittävänä olevan veron suorituksesi, jonka periminen perustuu virka-apusopimukseen tai 2 §:n 1 kohdassa mainittuun lakiin.

24 §

Palautuksen käyttämisen ajankohta

Palautus on käytettävissä eräänntyneen veron suorituksesi sinä päivänä, jona veron palauttamista koskeva päätös on tehty. Veronkantomenettelyssä tapahtuneen virheen korjaamiseen perustuva palautus on käytettävissä sinä päivänä, jona korjaus on tehty.

Poiketen siitä, mitä 1 momentissa säädetään, 7 §:ssä tarkoitetun veron palautus on käytettävissä eräänntyneen veron suorituksesi seuraavasti:

1) arvonlisäverolain 147 a §:ssä ja 149 b §:n 3 momentissa tarkoitettu palautukseen oikeuttava arvonlisävero sinä päivänä, jona veroilmoitus tai sen oikaisuilmoitus on annettu, kuitenkin aikaisintaan palautukseen oikeuttavan arvonlisäveron verokautta seuraavan kuukauden yleisenä eräpäivänä;

2) muu kuin 1 kohdassa tarkoitettu oikaisuilmoitukseen perustuva palautus sinä päivänä, jona oikaisuilmoitus on annettu, kuitenkin aikaisintaan verokauden veron eräpäivänä;

3) veron määräämistä tai päätöksen oikaisua verovelvollisen hyväksi koskevaan päätökseen tai muutoksenhakuun perustuva palautus sinä päivänä, jona päätös tehdään tai muutosverotus toimitetaan, kuitenkin aikaisintaan alkuperäisessä päätöksessä määrättyä eräpäivänä.

25 §

Palautuksen käyttämisen esteet

Palautusta ei käytetä:

- 1) vanhentuneen velan suorituksesi;
- 2) ilman verovelvollisen pyyntöä sellaisen velan tai sen osan suorituksesi, jonka täytäntöönpano on kokonaan kielletty tai keskeytetty.

Saatavan suorituksesi ei käytetä:

- 1) erehdyksessä suoritettujen veron palautusta;
- 2) palautusta, jota vastaavat varat on suoritettu jako-osuutena konkurssipesästä;
- 3) veronpalautusta, joka siirretään vieraalle valtiolle;
- 4) verotusmenettelystä annetun lain 22 a §:ssä tai oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 39 §:ssä tarkoitetun laiminlyöntimaksun palautusta.

Palautuksen saajan konkurssi tai palautuksen ulosmittaus eivät estä palautuksen käyttämistä Verohallinnon saatavan suorituksesi.

11/2018

26 §

Palautuksen käyttöjärjestys

Palautus käytetään verovelvollisen eräänntyneiden verojen ja muiden Verohallinnon saatavien suorituksiksi noudattaen, mitä 6 §:ssä säädetään.

Edellä 7 §:ssä tarkoitetun veron palautus käytetään ensisijaisesti 7 §:ssä tarkoitettujen verojen suorituksiksi noudattaen, mitä 6 §:ssä säädetään.

Verohallinto voi käyttää palautuksen 1 ja 2 momentissa säädetystä poiketen viimeiseksi niiden saatavien suorituksiksi, joista on tehty maksujärjestely tai jotka on lähetetty perittäväksi ulosottoihin sekä muissa vastaavissa tilanteissa, joissa käyttöjärjestyksestä poikkeamisesta on sovittu palautuksen saajan kanssa tai joissa palautusta tulisi käytetyksi perintätoimen kohteena olevan saatavan suorituksiksi palautuksen saajan edun vastaisesti.

Verohallinto voi käyttää palautuksen ensisijaisesti verovelvollisen omien verojen suorituksiksi ja sen jälkeen niiden verojen suorituksiksi, joista verovelvollinen on vastuussa.

27 §

Ilmoitus palautuksen käyttämisestä

Tieto palautuksen käyttämisestä merkitään 70 §:ssä tarkoitettuun yhteenvetoon. Tieto merkitään sen verovelvollisen tai verosta vastuussa olevan yhteenvetoon, jonka palautus on käytetty verojen suorituksiksi.

Asianosaiselle on varattava tilaisuus selvityksen antamiseen ennen palautuksen käyttämistä, jos se on erityisestä syystä tarpeen.

Verohallinto korjaa palautuksen käyttämisessä tapahtuneen virheen noudattaen, mitä 72 §:ssä säädetään.

28 §

Palautuksen säilyttäminen

Jos veroja ei ole suorittamatta eikä palautusta ole käytettävä muiden saatavien suorituksiksi, Verohallinto voi verovelvollisen pyynnöstä säilyttää palautuksen tulevien maksuvelvoitteiden suorituksiksi.

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä palautuksen säilyttämiseen liittyvistä verovelvollisia ja verolajia koskevista rajoituksista, aikarajoituksista ja euromääräisistä rajoituksista sekä muusta palautuksen säilyttämiseen liittyvästä menettelystä.

29 §

Tarkemmat määräykset palautuksen käyttämisestä

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä palautuksen käyttöjärjestyksestä, käyttöjärjestyksestä poikkeamisesta ja palautuksen käyttämisessä noudatettavasta menettelystä.

5 luku

Palauttaminen

30 §

Palautettavan määrän maksaminen

Verohallinto maksaa verovelvolliselle palautettavan määrän viivytyksettä sen jälkeen, kun oikeus palautukseen on selvitetty, ellei palautusta ole käytettävä veron tai muun saatavan suorituksiksi.

Palautettava määrä maksetaan euromääräisenä verovelvollisen ilmoittamalle pankkitilille. Jos verovelvollinen on ilmoittanut palautuksen maksamista varten ulkomailla sijaitsevan pankin tilin, verovelvollinen vastaa kuluista, jotka ulkomailla sijaitseva pankki perii palautuksen maksamisesta.

Palautettava määrä voidaan erityisestä syystä maksaa muulla tavoin kuin pankkitilille.

Yhteisön ja yhteisetuuden sekä muun verovelvollisen, joka on merkitty arvonlisäverolain 172 §:ssä tarkoitettuun arvonlisäverovelvollisten rekisteriin, on ilmoitettava tilinumero sähköisesti. Verohallinto voi erityisestä syystä hyväksyä tilinumeron ilmoittamisen paerilla.

31 §

Ilmoittamisvelvollisuuden laiminlyönti palautuksen maksamisen esteenä

Jos verovelvollinen on laiminlyönyt 1 §:ssä tarkoitettuun lakiin perustuvan ilmoittamisvelvollisuuden taikka antanut ilmoituksen tai muun selvityksen olennaisesti puutteellisenä, palautettava määrä maksetaan sen jälkeen, kun veron määrä on selvitetty. Verohallinto voi kuitenkin maksaa palautettavan määrän tai osan siitä ennen veron määrän selvittämistä, jos puute on vähäinen ja on todennäköistä, että palautusta tai sen osaa ei tarvita selvittävänä olevan veron suorituksiksi.

32 §

Palautettavan määrän maksamista koskevat rajoitukset

Verohallinto maksaa palautettavat määrät verovelvolliselle, jos niiden palautusten ja maksujen yhteismäärä, joita ei ole käytetty verojen suorituksiksi, on vähintään 10 euroa. Palautettava määrä voidaan jättää maksamatta, jos sitä säilytetään tulevien maksuvelvoitteiden suorituksiksi 28 §:n nojalla.

Verohallinto ei maksa verovelvolliselle sellaista palautusta, joka on siirrettävä vieraalle valtiolle kansainvälisen verojen siirtämistä koskevan sopimuksen nojalla.

33 §

Palautuksen siirtäminen

Verovelvollinen ei voi Verohallintoa sitovasti siirtää toiselle oikeuttaan palautukseen.

34 §

Virheellisesti palautetun määrän periminen takaisin

Jos palautettu määrä on maksettu virheellisesti, Verohallinto määrää palautetun määrän perittäväksi takaisin. Päätös takaisin perimisestä on tehtävä kolmen vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jona palautettu määrä on maksettu. Asianosaiselle varataan tilaisuus selvityksen antamiseen ennen päätöksen tekemistä, jollei se ole ilmeisen tarpeetonta.

Palautettu määrä voidaan jättää perimättä takaisin, jos:

- 1) palautettu määrä on vähäinen, eikä verovelvollisten tasapuolinen kohtelu tai muu syy edellytä takaisin perimistä; tai
- 2) takaisin periminen olisi ilmeisen kohtuutonta.

Takaisin perittävän määrän erääntymisajankohdasta säädetään valtiovarainministeriön asetuksella.

Takaisin perittävä määrä on maksettava muutoksenhausta huolimatta, jollei Verohallinto tai muutoksenhakuviranomainen toisin määrää. Maksamisessa ja perimisessä noudatetaan, mitä tässä laissa säädetään verosta.

11/2018

35 §

Veronsaajien oikeudenvilvontayksikön pyyntö täytäntöönpanon kieltämiseksi tai keskeyttämiseksi

Hakiessaan muutosta Verohallinnon, verotuksen oikaisulautakunnan tai hallinto-oikeuden päätökseen Veronsaajien oikeudenvilvontayksikkö voi pyytää muutoksenhakuviranomaiselta hallintolain (434/2003) 49 f §:ssä tai hallintolainkäyttölain (586/1996) 32 §:ssä tarkoitettua päätöksen täytäntöönpanon kieltoa tai keskeyttämistä.

Veronsaajien oikeudenvilvontayksikön on seitsemän päivän kuluessa 1 momentissa tarkoitettua päätöksen tekemisestä ilmoitettava Verohallinnolle ja verovelvolliselle aikomuksestaan tehdä 1 momentissa tarkoitettu pyyntö.

Kun Verohallinto on saanut tiedon Veronsaajien oikeudenvilvontayksikön 2 momentissa tarkoitettua ilmoituksesta, Verohallinto ei palauta veroa ennen kuin muutoksenhakuviranomainen on ratkaissut oikeudenvilvontayksikön pyynnön täytäntöönpanon kiellosta tai keskeyttämisestä. Verohallinto palauttaa veron siltä osin kuin muutoksenhakuviranomainen hylkää oikeudenvilvontayksikön täytäntöönpanon kieltoa tai keskeyttämistä koskevan pyynnön, oikaisuvaatimuksen, valituksen tai valituslupahakemuksen.

36 §

Tarkemmat säännökset ja määräykset palauttamisesta

Veronpalautusten maksuajankohdista säädetään valtiovarainministeriön asetuksella.

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä palauttamisessa noudatettavasta menettelystä.

6 luku

Hyvityskorko ja palautukseen oikeuttavan arvonlisäveron korko

37 §

Hyvityskorko

Hyvityskorkoa maksetaan:

- 1) oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetussa laissa tarkoitettulle palautettavalle verolle;
- 2) muulle palautettavalle verolle, jota palautettaessa on lain mukaan maksettava korkoa tai jota Verohallinto säilyttää tulevien maksuvelvoitteiden suorituksiksi;
- 3) maksulle, jota käytetään veron suorituksiksi myöhemmin kuin maksupäivänä sekä veron suorituksiksi tarkoitettulle maksulle, joka palautetaan 20 §:n nojalla; varainsiirtoverolle kohdistetulle maksulle ei kuitenkaan makseta hyvityskorkoa.

Jos palautettavalle verolle on 1 momentin 1 tai 2 kohdan mukaan maksettava hyvityskorkoa, maksetaan hyvityskorkoa vastaavasti myös veron pääomaan liittyville viivästysseuraamuksille.

Jos asianomaisessa verolaissa ei toisin säädetä, korko lasketaan vuotuisena korkona, joka on kutakin kalenterivuotta edeltävänä puolivuotiskautena voimassa oleva korkolain (633/1982) 12 §:ssä tarkoitettu viitekorko vähennettynä kahdella prosenttiyksiköllä. Korko on kuitenkin vähintään 0,5 prosenttia.

Korko lasketaan tässä pykälässä säädetyn mukaisesti myös, jos palautettava vero on peritty verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetun lain (706/2007) perusteella ulosottoimin.

Hyvityskorosta vastaa valtio. Verovelvolliselta takaisin peritty hyvityskorko tuloutetaan valtiolle.

Hyvityskorko ei ole tuloverotuksessa veronalaista tuloa.

38 §

Hyvityskoron laskeminen

Palautettavalle verolle lasketaan hyvityskorkoa veron suorittamispäivää seuraavasta päivästä siihen päivään, jona palautettava määrä veloitetaan Verohallinnon tililtä tai käytetään veron suoritukseksi. Palautettavalle verolle, jota Verohallinto säilyttää myöhempien verojen suoritukseksi ja jolle ei ole muussa laissa säädetty maksettavaksi korkoa, lasketaan hyvityskorkoa kuitenkin sitä päivää seuraavasta päivästä alkaen, jona palautukseen oikeuttava päätös on tehty.

Verotusmenettelystä annetun lain 50 §:ssä tarkoitettulle veronpalautukselle lasketaan hyvityskorkoa verovuoden päättymistä seuraavan toisen kuukauden ensimmäisestä päivästä. Jos vero on suoritettu verovuoden päättymistä seuraavan kuukauden jälkeen, hyvityskorkoa lasketaan maksupäivää seuraavasta päivästä. Korkoa lasketaan siihen päivään, jona palautettava määrä veloitetaan Verohallinnon tililtä tai käytetään veron suoritukseksi.

Verotusmenettelystä annetun lain mukaan määrätylle verolle ja veronkorotukselle, jota palautetaan verotuksen muutoksen johdosta, lasketaan hyvityskorkoa 2 momentissa tarkoitettuna päivästä. Korkoa lasketaan siihen päivään, jona palautettava määrä veloitetaan Verohallinnon tililtä tai käytetään veron suoritukseksi.

Jos 7 §:ssä tarkoitetun maksettavan veron määrä alenee, palautukselle lasketaan hyvityskorkoa 1 momentissa tarkoitettuun päivään. Koron laskeminen alkaa seuraavasti:

1) oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 32 §:ssä tarkoitettua eräpäivää seuraavasta päivästä;

2) veronkorotusta, laiminlyöntimaksua tai myöhästymismaksua palautettaessa oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 34 §:ssä tarkoitettua eräpäivää seuraavasta päivästä;

3) jos vero on suoritettu 1 tai 2 kohdassa tarkoitettuna eräpäivän jälkeen, veron suorittamispäivää seuraavasta päivästä;

4) jos veron suoritukseksi on käytetty 24 §:n 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettua palautukseen oikeuttavaa arvonlisäveroa, aikaisintaan kyseisen palautukseen oikeuttavan arvonlisäveron verokauden eräpäivää seuraavasta päivästä.

Jos palautus johtuu verosta vapauttamista tai veron perimättä jättämistä koskevasta päätöksestä, palautukselle lasketaan hyvityskorkoa päätöspäivästä 1 momentissa tarkoitettuun päivään.

Kun palautusta käytetään Verohallinnon saatavan suoritukseksi, hyvityskorko ja viivästysseuraamukset lasketaan saatavan suorittamispäivään.

Maksulle, joka käytetään veron suoritukseksi myöhemmin kuin maksupäivänä, lasketaan hyvityskorkoa maksupäivää seuraavasta päivästä siihen päivään, jona se käytetään veron suoritukseksi. Maksulle, joka palautetaan 20 §:n nojalla tai käytetään 23 §:n 1 momentissa tarkoitettulla tavalla, lasketaan hyvityskorkoa maksupäivää seuraavasta päivästä siihen päivään, jona palautettava määrä veloitetaan Verohallinnon tililtä.

39 §

Palautukseen oikeuttavan arvonlisäveron korko

Edellä 24 §:n 2 momentin 1 kohdassa tarkoitettulle palautukseen oikeuttavalle arvonlisäverolle lasketaan hyvityskorkoa palautukseen oikeuttavan arvonlisäveron verokauden eräpäivää seuraavasta päivästä 38 §:n 1 momentissa säädettyyn päivään.

11/2018

Jos palautukseen oikeuttavan arvonlisäveron määrä suurenee, lisämäärälle lasketaan hyvityskorkoa siten kuin 1 momentissa säädetään.

Jos palautukseen oikeuttavan arvonlisäveron määrä pienenee, liikaa palautettavaksi ilmoitetulle määrälle on maksettava veronlisäyksestä ja viivekorosta annetun lain 5 a §:n mukaista viivästyskorkoa sitä päivää seuraavasta päivästä, jona liikaa palautettavaksi ilmoitettu määrä on käytetty veron suoritukseksi tai veloitettu Verohallinnon tililtä. Viivästyskorko lasketaan siihen päivään, jona liikaa palautettavaksi ilmoitettu määrä on tullut suoritetuksi. Hyvityskorko oikaistaan vastaamaan muuttunutta tilannetta.

40 §

Tarkemmat määräykset koron laskemisesta

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä hyvityskoron ja palautukseen oikeuttavan arvonlisäveron koron laskemisesta.

7 luku

Verojen perintä

41 §

Perintäkeinot

Selvitettyään verovelvollisen maksukykyä ja tarkoituksenmukaista perintäkeinoa Verohallinto voi verojen perimiseksi:

- 1) lähettää maksamatta jätetyn veron ulosottoimin perittäväksi;
- 2) ryhtyä verojen maksujärjestelyyn;
- 3) hakea verovelvollisen konkurssiin;
- 4) käyttää puhevaltaa konkurssissa, sulautumisessa, jakautumisessa, kiinteistön pakko-uhutokaupassa, julkisessa haasteessa, yrityksen saneerausmenettelyssä ja yksityishenkilön velkajärjestelyssä sekä muissa näihin rinnastettavissa tilanteissa;
- 5) ryhtyä tarvittaviin oikeudenkäynteihin;
- 6) ryhtyä turvaamistoimiin;
- 7) pyytää ja antaa kansainvälistä virka-apua siitä erikseen säädetyllä tavalla;
- 8) ilmoittaa verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta annetun lain (1346/1999) 21 §:n mukaisesti julkaistaviksi tietoja maksamatta jätetyistä veroista.

Jollei tässä laissa toisin säädetä, verojen perimiseen ulosottoimin ja perimisen turvaamiseen sovelletaan, mitä verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetussa laissa sekä verojen ja maksujen perimisen turvaamisesta annetussa laissa (395/1973) säädetään.

42 §

Maksukehotus

Verohallinto toimittaa ennen perintätoimiin ryhtymistä maksamatta jätetystä verosta verovelvolliselle maksukehotuksen.

Vero voidaan lähettää ulosottoimin perittäväksi tai tieto verovelhasta voidaan merkitä verotustietojen julkisuudesta ja salassapidosta annetun lain 20 a §:ssä tarkoitettuun verovelkarekisteriin tai mainitun lain 21 §:ssä tarkoitettulla tavalla julkaista vasta sen jälkeen, kun verovelvolliselle on lähetetty maksukehotus. Maksukehotuksessa on ilmaistava veron ulosottoa ja verovelan julkaisemista koskeva uhka ja asetettava määräaika, jonka kuluessa verovelvollisen tulee suorittaa vero näiden toimenpiteiden välttämiseksi.

Jos veroa peritään siitä vastuuseen määrättyltä, hänelle toimitetaan maksukehotus ennen kuin vero lähetetään ulosottoimin perittäväksi.

Erityisestä syystä Verohallinto voi käyttää 41 §:ssä tarkoitettuja perintäkeinoja ilman, että maksamatta jätetystä verosta toimitetaan maksukehotus.

43 §

Maksujärjestelyn edellytykset

Verohallinto voi ryhtyä 41 §:ssä tarkoitettuun maksujärjestelyyn, jos verovelvollisen veronmaksukyky on tilapäisesti alentunut elatusvelvollisuuden, työttömyyden, sairauden tai heikentyneen maksuvalmiuden taikka muun erityisen syyn vuoksi.

Maksujärjestely tehdään sillä ehdolla, että se ei estä palautusten käyttämistä maksujärjestelyn kohteena olevan määrän sekä sille mahdollisesti perittävän koron suoritukseksi.

Maksujärjestely on erittäin painavista kohtuussyistä mahdollista tehdä myös siten, että korkoa ei peritä.

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä maksujärjestelyyn ryhtymisestä, maksuajasta, maksujärjestelyn turvaavasta vakuudesta sekä muusta maksujärjestelyssä noudatettavasta menettelystä.

44 §

Suostumuksen antaminen ulkomailla toimeenpantavaan velkajärjestelyyn tai yrityssaneeraukseen

Verohallinnolla on oikeus muun säännöksen estämättä suostua ulkomailla toimeenpantavaan, toimeenpanovaltion säännösten mukaiseen tai vapaaehtoiseen velkajärjestely- tai yrityssaneerausmenettelyyn.

45 §

Perintätoimenpiteistä luopuminen

Verohallinto voi olla ryhtymättä verojen perintään tai keskeyttää perinnän, jos perinnän ei arvioida johtavan tulokseen tai jos saavutettava tulos arvioidaan vähäiseksi. Perintä kuitenkin aloitetaan tai keskeytettyä perintää jatketaan silloin, kun sen voidaan olettaa johtavan tulokseen, joka ei ole vähäinen.

46 §

Tarkemmat määräykset verojen perinnästä

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä verojen perintään liittyvästä menettelystä ja perintätoimenpiteiden täytäntöönpanosta.

8 luku

Verosta vapauttaminen

47 §

Verosta vapauttaminen

Verohallinto voi hakemuksesta myöntää vapautuksen tämän lain nojalla kannettavasta verosta tai maksusta sekä niiden viivästysseuraamuksista ja muista seuraamuksista. Vapautusta ei kuitenkaan voida myöntää tuloveron ennakosta ennen verovuodelta toimitettavan verotuksen päättymistä eikä korkotulon lähdeverosta. Vapautus voidaan myöntää osittain tai kokonaan.

Vapautus voidaan myöntää, jos:

1) vero- tai maksuvelvollisen veronmaksukyky on sairauden, työttömyyden, elatusvelvollisuuden tai muun vastaavan syyn vuoksi olennaisesti alentunut;

2) vapautuksen myöntämiseen on verovelvollisen velkajärjestelyn vuoksi erityisiä syitä; tai

3) veron periminen on muusta erityisestä syystä ilmeisesti kohtuutonta.

Sen lisäksi, mitä 2 momentissa säädetään, vapautus perintöverosta ja lahjaverosta voidaan myöntää, jos:

1) veron periminen ilmeisesti vaarantaisi maa- tai metsätalouden tai muun yritystoiminnan jatkuvuuden tai työpaikkojen säilyvyyden; tai

2) pesäosuuden tai lahjan arvo on verovelvollisuuden alkamisen jälkeen olennaisesti vähentynyt ja vapautuksen myöntämiseen on siihen liittyviä erityisiä syitä.

Sen lisäksi, mitä 2 momentissa säädetään, vapautus kiinteistöverolain (654/1992) 12 a §:n mukaan määrätystä kiinteistöverosta voidaan myöntää, jos rakennushanke on viivästynyt muusta syystä kuin rakennuspaikan omistajan omasta menettelystä.

Verosta myönnetty vapautus koskee myös viivästysseuraamuksia ja muita seuraamuksia. Verohallinto voi erikseen myöntää vapautuksen viivästysseuraamuksista ja muista seuraamuksista silloinkin, kun ne on tilitettävä muulle veronsaajalle kuin valtiolle, sekä silloin, kun kunta on 48 §:n mukaisesti ilmoittanut ratkaisevansa kunnallisveron tai kiinteistöveron vapauttamista koskevat asiat.

Valtiovarainministeriö voi ottaa Verohallinnossa käsiteltävän periaatteellisesti tärkeän verosta vapauttamista koskevan asian ratkaistavakseen.

Mitä tässä pykälässä säädetään verovelvollisesta, sovelletaan vastaavasti verosta vastuussa olevaan.

Tämän pykälän nojalla annettuun päätökseen ei saa hakea muutosta.

48 §

Kunnan ratkaisovalta

Kunta voi tehdä Verohallinnolle kunnallisveron ja kiinteistöveron ratkaisovaltaa koskevan ilmoituksen, jolloin ilmoituksensa mukaisesti kunta ratkaisee kunnallisverosta tai kiinteistöverosta vapauttamista koskevat asiat noudattaen, mitä 47 §:ssä säädetään.

Kunnan ratkaisovalta on voimassa kolme kalenterivuotta. Kunnan on tehtävä ilmoitus Verohallinnolle ennen kolmen vuoden ajanjakson alkua. Ilmoituksen antamisen ajankohdasta määrätään Verohallinnon päätöksellä. Kunnan ratkaisovalta koskee niitä kunnallisveroa tai kiinteistöveroa koskevia hakemuksia, jotka ovat tulleet vireille ajanjakson aikana.

Jos valtioneuvosto on kuntarakennelain (1698/2009) 21 §:n nojalla päättänyt 2 momentissa tarkoitetun kolmen vuoden ajanjakson aikana tapahtuvasta kuntajaon muuttamisesta, jossa kunnat yhdistetään perustamalla uusi kunta, Verohallinto varaa tarvittaessa uudelle kunnalle tilaisuuden tehdä ratkaisovaltaa koskeva ilmoitus jäljellä olevaksi ajanjaksoksi.

49 §

Erityinen verosta vapauttaminen

Verohallinto voi vero- tai maksuvelvollisen hakemuksesta tai omasta aloitteestaan myöntää verosta tai maksusta sekä veronkorotuksesta ja viivästysseuraamuksesta tai muusta seuraamuksesta vapautuksen osittain tai kokonaan, jos:

1) Veronsaajien oikeudenvilvontayksikkö on hakenut muutosta vero- tai maksuvelvollisen verotukseen tai muutoksenhakuelimen päätökseen tulkinnanvaraisessa asiassa, josta ei ole vakiintunutta oikeuskäytäntöä;

2) muutoksenhaun johdosta kyseiselle vero- tai maksuvelvolliselle on määrätty veroa tai maksua;

- 3) asiassa on saatu korkeimman hallinto-oikeuden päätös; ja
- 4) verosta vapauttaminen on vero- tai maksuvelvollisten yhdenvertaisen kohtelun turvaamiseksi tärkeää.

Jos kunta ratkaisee kunnallisveroa koskevat asiat 48 §:n nojalla, Verohallinto ratkaisee kuitenkin tässä pykälässä tarkoitetut asiat kuultuaan asianomaista kuntaa ja seurakuntaa.

9 luku

Vanhentuminen

50 §

Veron vanhentuminen

Verojen ja niiden liitännäiskustannusten vanhentumiseen sovelletaan verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetun lain 20 ja 20 a §:ää sekä 21 §:n 1 ja 2 momenttia, jollei jäljempänä toisin säädetä.

Jos oma-aloitteisia veroja koskeva veroilmoitus annetaan myöhässä, se osa verokauden verosta, jota ilmoitus koskee, vanhentuu viiden vuoden kuluttua ilmoituksen antamista seuraavaa yleistä eräpäivää seuraavan kalenterivuoden alusta.

Ennakkoperintälain nojalla määrätty ennakko vanhentuu viiden vuoden kuluttua sitä seuranneen kalenterivuoden alusta, jona päättyy sen verovuoden verotus, jonka veron suoritukseksi ennakko on määrätty.

51 §

Takaisin perittävän määrän vanhentuminen

Edellä 34 §:n nojalla takaisin perittäväksi määrätty määrä vanhentuu viiden vuoden kuluttua eräpäivää seuraavan kalenterivuoden alusta.

52 §

Palautuksen ja maksun sekä niille maksettavan koron vanhentuminen

Palautus ja sille maksettava korko vanhentuvat viiden vuoden kuluttua sitä seuranneen kalenterivuoden alusta, jona palautusta koskeva päätös on tehty.

Jos 20 §:ssä tarkoitettua aiheetonta maksua ei ole puutteellisten maksutietojen vuoksi voitu palauttaa verovelvolliselle, maksu ja sille maksettava korko vanhentuvat viiden vuoden kuluttua sen kalenterivuoden päättymisestä, jolloin maksu on suoritettu.

Verohallinto voi erityisestä syystä asianosaisen vaatimuksesta palauttaa vanhentuneen palautuksen tai maksun.

Vanhentuneet palautukset ja maksut tuloutetaan korkoineen valtiolle.

10 luku

Vastuu verosta

53 §

Verosta vastuussa oleva

Verovelvolliselta tämän lain nojalla kannettavasta verosta ovat kuin omasta verostaan vastuussa:

- 1) avoimen yhtiön yhtiömies;
- 2) kommandiittiyhtiön vastuunalainen yhtiömies;
- 3) kuolinpesän osakas;

4) yhteisetuuden osakas osuuttaa vastaavalta osalta.

Kuolinpesä vastaa kuolinpesään kuuluvilla varoilla vainajan verosta. Jos kuolinpesä on jaettu, osakas on vastuussa osuuttaan vastaavasta osasta vainajan veroa pesäosuutensa määrällä.

Konkurssipesä vastaa kiinteistöverosta, joka määrätään konkurssipesän varallisuuteen kuuluvasta kiinteistöstä konkurssin alkamisvuotta seuraavilta vuosilta.

Jos kiinteistö on hankittu yhtiön tai muun perustettavan yhteisön lukuun, yhtiö tai muu yhteisö vastaa kiinteistöstä määrätystä kiinteistöverosta siltä vuodelta, jona yhteisö on merkitty kaupparekisteriin, yhdistysrekisteriin tai muuhun vastaavaan rekisteriin.

Osakeyhtiö tai osuuskunta vastaa verosta, joka on määrätty osakeyhtiön tai osuuskunnan puolesta toimineelle sellaisesta toiminnasta, jota tämä on harjoittanut osakeyhtiön tai osuuskunnan lukuun ennen sen perustamista. Osakeyhtiö tai osuuskunta vastaa tällaisesta verosta kuin omasta verostaan.

Jos muussa verotusta koskevassa laissa säädetään 1–5 momentissa säädetystä poikkeavasti, noudatetaan kyseisen lain säännöksiä.

54 §

Vastuuseen määrääminen

Verohallinto määrää veron verovelvollisen ja verosta vastuussa olevien yhteisvastuullisesti maksettavaksi. Vastuussa olevat merkitään Verohallinnon verotuspäätökseen, 70 §:ssä tarkoitettuun yhteenvetoon tai suorittamatta jääneistä veroista verovelvolliselle toimitettuun muuhun ilmoitukseen.

Jollei 1 momentissa tarkoitettua merkintää vastuusta ole tehty, Verohallinnon on varattava vastuuseen määrättävälle tilaisuus selvityksen antamiseen ja tehtävä erillinen päätös siitä, että tämä määrätään yhteisvastuullisesti verovelvollisen kanssa vastuuseen veron maksamisesta. Päätös vastuuseen määräämisestä on annettava tiedoksi vastuuseen määrätylle viimeistään 60 päivää ennen kuin verotusmenettelystä annetun lain 64 §:n 1 momentissa tai oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 61 §:n 1 momentissa säädetty muutoksenhakuaika päättyy.

Jos muussa verotusta koskevassa laissa säädetään 1 ja 2 momentissa säädetystä poikkeavasti, noudatetaan kyseisen lain säännöksiä.

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä vastuuseen määräämistä koskevasta menettelystä.

11 luku

Kansainvälinen verovarojen siirtäminen

55 §

Toimivalta kansainväliseen verovarojen siirtämiseen

Verohallinto voi siirtää ennakkoja tai muita verovaroja vieraalle valtiolle sellaisen kansainvälisen sopimuksen määräysten nojalla, jonka tarkoituksena on välttää veron ennakon periminen useammassa kuin yhdessä valtiossa tai säännellä verovarojen siirtämistä valtioiden kesken (*veronkantopimus*).

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä verovarojen siirtämistä koskevasta menettelystä.

11/2018

56 §

Siirrettävät verovarot

Seuraavia verovaroja voidaan siirtää vieraaseen valtioon:

- 1) ennakoperintälain nojalla ennakonpidätyksinä kertyneet varat;
- 2) verotusmenettelystä annetun lain 50 §:ssä tarkoitettu veronpalautus ja 76 §:ssä tarkoitettu verotuksen muutoksen johdosta palautettava määrä;
- 3) rajoitetusti verovelvollisen tulon verottamisesta annetun lain mukainen lähdeveron palautus;
- 4) veron määrä silloin, kun Suomi luopuu tulon verottamisesta Suomen ja vieraan valtion välillä kaksinkertaisen verotuksen välttämiseksi tehdyn kansainvälisen sopimuksen nojalla.

57 §

Palautusilmoitus ja maksamisen lykkääminen

Jos 56 §:n 1–3 kohdassa tarkoitettu palautus ilmeisesti aiheutuu veronkantosopimuksen tai verosopimuksen soveltamisesta, palautuksesta on ilmoitettava asianomaisen vieraan valtion viranomaiselle. Sen maksamista on lykättävä siten kuin veronkantosopimuksessa määrätään.

Jos tulon verottamisesta Suomessa luovutaan verosopimuksen nojalla, palautuksen maksamista on lykättävä siten kuin veronkantosopimuksessa määrätään.

58 §

Verovarojen siirtämisen edellytykset

Varojen siirtämisen edellytyksenä on, ettei siirrettäviä varoja ole verosopimuksen nojalla käytetty Suomessa toimitetussa verotuksessa verovelvollisen verojen suoritukseksi ja että siirrettävä varat voidaan käyttää verovelvollisen verojen suoritukseksi toisessa sopimusvaltiossa.

Ennakonpidätyksinä kertyneet varat voidaan siirtää toisen sopimusvaltion viranomaisen pyynnöstä ennen verotusmenettelystä annetun lain 49 §:ssä tarkoitettua verotuksen päättymistä silloin, kun on ilmeistä, että veronkantosopimuksessa ja verosopimuksessa määrätyt edellytykset varojen siirtämiselle ovat olemassa ja ennakonpidätykset voitaisiin verotusmenettelystä annetussa laissa tarkoitettuun tavoin lukea verovelvollisen hyväksi Suomessa.

Jos 1 momentissa säädetyt edellytykset täyttyvät, on vieraan valtion viranomaisen pyynnöstä asianomaiselle viranomaiselle siirrettävä 56 §:ssä tarkoitetut verovarot.

59 §

Suomeen siirretyn veron palauttaminen verovelvolliselle

Verovelvolliselle palautetaan vieraasta valtiosta Suomeen siirretty vero tai veron ennakko, jota ei ole käytetty verovelvollisen verojen tai maksamatta jätettyjen määrien suoritukseksi.

11/2018

12 luku

Muutoksenhaku

60 §

Oikaisuvaatimus verotuksen oikaisulautakunnalle

Verovelvollinen, verosta vastuussa oleva ja Veronsaajien oikeudenvilvontayksikkö saavat hakea muutosta tämän lain nojalla annettuun päätökseen. Verosta vastuussa oleva saa hakea muutosta palautuksen käyttämistä koskevaan päätökseen vain, jos hänelle tulevaa palautusta on käytetty niiden verojen suoritukseksi, joista hän on vastuussa.

Muutosta haetaan verotuksen oikaisulautakunnalta kirjallisella oikaisuvaatimuksella. Oikaisuvaatimus on tehtävä 60 päivän kuluessa siitä, kun muutoksenhakija on saanut tiedon Verohallinnon päätöksestä. Veronsaajien oikeudenvilvontayksikön määräaika laskeaan päätöksen tekemisestä.

Muutoin sovelletaan, mitä oikaisuvaatimusta koskevasta menettelystä verotusmenettelystä annetussa laissa säädetään.

61 §

Valitus hallinto-oikeuteen

Verovelvollinen, verosta vastuussa oleva ja Veronsaajien oikeudenvilvontayksikkö saavat hakea oikaisuvaatimukseen annettuun päätökseen muutosta valittamalla siihen hallinto-oikeuteen, jonka tuomiopiiriin verovelvollisen tai verosta vastuussa olevan kotikunta Verohallinnon päätöstä tehtäessä kuului. Muutoksenhakuun sovelletaan, mitä verotusmenettelystä annetussa laissa säädetään.

62 §

Valitus korkeimpaan hallinto-oikeuteen

Hallinto-oikeuden päätökseen saa hakea muutosta valittamalla korkeimpaan hallinto-oikeuteen vain, jos korkein hallinto-oikeus myöntää valitusluvan. Muutoksenhakuun sovelletaan, mitä verotusmenettelystä annetussa laissa säädetään.

63 §

Ennakkopäätösvalitus korkeimpaan hallinto-oikeuteen

Verovelvollinen, verosta vastuussa oleva ja Veronsaajien oikeudenvilvontayksikkö saavat hakea muutosta verotuksen oikaisulautakunnan päätökseen hallinto-oikeuden asemesta korkeimmalta hallinto-oikeudelta, jos korkein hallinto-oikeus myöntää ennakkopäätösvalitusta koskevan valitusluvan. Muutoksenhakuun sovelletaan, mitä verotusmenettelystä annetun lain 71 a–71 d §:ssä säädetään.

64 §

Muutoksenhaku vastuumääräykseen ja vastuumääräyksen oikaiseminen

Vastuumääräyksen oikaisemiseen ja muutoksenhakuun sovelletaan, mitä verotusta koskevasta oikaisusta ja muutoksenhausta säädetään. Edellä 54 §:n 2 momentissa tarkoitettuun vastuuseen määrittämistä koskevaan Verohallinnon päätökseen haetaan kuitenkin muutosta noudattaen, mitä 60–62 §:ssä säädetään.

11/2018

65 §

Päätöksen muuttaminen muutoksenhaun johdosta

Jos muutoksenhaun johdosta annetun päätöksen perusteella vero on poistettava tai sitä on alennettava, Verohallinto palauttaa liikaa maksetun veron korkoineen.

Jos muutoksenhaun johdosta annetun päätöksen perusteella veroa on korotettava, Verohallinto perii maksamattoman veron korkoineen.

66 §

Perustevalitus

Tässä laissa tarkoitettuihin Verohallinnon tehtäväälaan kuuluviin asioihin ei sovelleta verojen ja maksujen täytäntöönpanosta annetun lain perustevalitusta koskevia säännöksiä.

67 §

Muut muutoksenhakua koskevat säännökset

Tässä laissa tarkoitettu vero on maksettava muutoksenhausta huolimatta.

13 luku

Erinäiset säännökset

68 §

Myöhästymismaksun perimättä jättäminen

Verohallinto voi jättää oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 35 §:ssä tarkoitetun myöhästymismaksun osaksi tai kokonaan perimättä, jos mainitun lain 16 §:ssä tarkoitetun veroilmoituksen antaminen on viivästynyt verovelvollisesta riippumattomasta syystä, pätevästä syystä tai muusta erityisestä syystä.

Valtiovarainministeriön asetuksella voidaan säätää, että myöhästymismaksuja ei peritä ajalta, jolta veroilmoituksen antaminen on viivästynyt verovelvollisista riippumattomien esteiden vuoksi.

69 §

Päätöksen sisältö

Tämän lain nojalla annetusta päätöksestä on käytävä ilmi päätöksen tehnyt viranomaisen yhteystietoineen, verovelvollisen yksilöintitiedot, päätöksen perustelut ja tieto siitä, miten asia on ratkaistu.

Päätös voidaan jättää perustelematta silloin, kun perusteleminen on ilmeisen tarpeetonta.

70 §

Yhteenvedo

Verohallinto muodostaa verovelvolliselle kalenterikuukauden jaksolta yhteenvedon. Yhteenvedoon merkitään:

- 1) tiedot siitä, minkä verojen suorituksiksi maksut ja palautukset on käytetty;
- 2) tiedot suorittamatta olevista veroista;
- 3) 42 §:ssä tarkoitettu maksukehotus;

4) oma-aloitteisten verojen verotusmenettelystä annetun lain 35 §:ssä tarkoitettua myöhästymismaksua koskeva päätös ja mainitun lain 43 §:n 3 momentissa tarkoitettua arvioverotuksen poistamista koskeva päätös.

Yhteenvedoon voidaan merkitä myös muita kuin 1 momentissa tarkoitettuja tietoja.

Yhteenvedo muodostetaan viimeistään viidentenä päivänä kalenterikuukauden päättymisestä.

Yhteenvedo voidaan erityisestä syystä muodostaa verovelvolliselle harvemmin kuin kerran kuukaudessa.

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä yhteenvedoon merkittävistä tiedoista ja yhteenvedon muodostamisesta.

71 §

Tiedoksianto

Tämän lain nojalla annettava päätös tai muu asiakirja on annettava tiedoksi verovelvolliselle. Jos asia koskee 53 §:ssä tarkoitettua verosta vastuussa olevaa, tiedoksianto on toimitettava verosta vastuussa olevalle.

Tiedoksiantoon sovelletaan, mitä verotusmenettelystä annetun lain 26 c ja 26 d §:ssä säädetään.

Edellä 70 §:ssä tarkoitettuun yhteenvedoon sisältyvät tiedot sekä tämän lain nojalla annettu päätös annetaan verovelvolliselle tiedoksi sähköisesti. Verovelvollisen katsotaan saaneen yhteenvedoon sisältyvät tiedot seitsemäntenä päivänä sen kalenterikuukauden päättymisestä, jolta yhteenvedo on muodostettu. Verovelvollisen katsotaan saaneen tiedon tämän lain nojalla annetusta päätöksestä seitsemäntenä päivänä päätöksen tekemisestä. Verovelvollisen pyynnöstä yhteenvedo ja päätökset voidaan lisäksi lähettää postitse.

Yhteenvedo ja tämän lain nojalla annetut päätökset annetaan kuitenkin tiedoksi hallintolain 59 §:ssä tarkoitettuna tavallisena tiedoksiantona sellaiselle luonnolliselle henkilölle tai kuolinpesälle, joka ei ole antanut suostumustaan sähköiseen tiedoksiantoon ja jota:

1) ei ole merkitty ennakkoperintälain 31 §:ssä tarkoitettuun työnantajarekisteriin; ja

2) ei ole merkitty arvonlisäverolain 172 §:ssä tarkoitettuun arvonlisäverovelvollisten rekisteriin tai joka ei harjoita muuta arvonlisäverollista toimintaa kuin metsätaloutta.

Edellä 4 momentissa tarkoitettu yhteenvedo annetaan kuitenkin tiedoksi sähköisesti, jos yhteenvedoon ei merkitä muita 70 §:n 1 momentissa tarkoitettuja tietoja kuin tieto maksujen tai alle 10 euron suuruisen palautuksen käyttämisestä verojen suoritukseksi taikka tieto suorittamatta olevista veroista.

Jos yhteenvedoa tai päätöstä ei voida tietoliikennehäiriön tai muun vastaavan teknisen häiriön vuoksi antaa tiedoksi sähköisen asiointipalvelun välityksellä, se annetaan tiedoksi hallintolain 59 §:ssä tarkoitettuna tavallisena tiedoksiantona.

Verohallinto voi antaa tarkempia määräyksiä verovelvolliselle toimitettavan yhteenvedon tiedoksi antamisesta.

72 §

Virheen korjaaminen

Jos asiaa ei ole ratkaistu valitukseen annetulla päätöksellä eikä 34 §:stä muuta johdu, Verohallinto korjaa kantomenettelyssä tapahtuneen virheen omasta aloitteestaan taikka verovelvollisen tai verosta vastuussa olevan vaatimuksesta viipymättä virheen havaitsemisen jälkeen.

Verovelvolliselle varataan tilaisuus selvityksen antamiseen ennen virheen korjaamista, jos se on erityisestä syystä tarpeen.

11/2018

Virhe voidaan jättää korjaamatta, jos se on vähäinen eikä siitä aiheudu verovelvolliselle vahinkoa tai jos verovelvollisen perusteetta hyväkseen saama määrä on vähäinen, eikä verovelvollisten tasapuolinen kohtelu tai muu syy edellytä korjaamista.

73 §

Määräaika virheen korjaamiselle

Edellä 72 §:ssä tarkoitettu virhe voidaan korjata kolmen vuoden kuluessa sen kalenterivuoden päättymisestä, jolloin on muodostettu se yhteenveto, johon korjattavaksi vaadittu toimenpide tai tieto on merkitty tai olisi pitänyt merkitä.

Korjaaminen voidaan tehdä 1 momentissa tarkoitettun määräajan jälkeenkin, jos korjaamista koskeva vaatimus on saapunut Verohallinnolle määräajan kuluessa.

74 §

Eräpäivän siirtyminen

Määräpäivän siirtymisestä säädetään säädettyjen määräaikain laskemisesta annetun lain (150/1930) 5 §:ssä. Maksettavan tai palautettavan määrän voi suorittaa seuraavana ensimmäisenä arkipäivänä myös, jos eräpäivä tai maksupäivä on päivä, jona pankkien keskinäisissä maksuissaan yleisesti käyttämät maksujärjestelmät eivät ole Suomen säädöskokoelmassa julkaistavan Suomen Pankin ilmoituksen mukaan käytössä.

75 §

Asiakirjojen toimittaminen sähköisesti

Verohallinnon asiakirjat, jotka annetaan tiedoksi sähköisesti, annetaan tiedoksi yleisessä tietoverkossa olevan sähköisen asiointipalvelun välityksellä.

Tässä laissa tarkoitettujen ilmoitusten ja asiakirjojen antamisesta sähköisesti säädetään sähköisestä asioinnista viranomaistoiminnassa annetussa laissa (13/2003). Sähköisesti Verohallinnolle annettu asiakirja on varmennettava sähköisellä allekirjoituksella tai muulla hyväksyttävällä tavalla.

Verohallinto antaa tarkemmat määräykset siitä, mitä sähköistä menettelyä käyttäen ja millä tavoin varmennettuina ilmoituksia ja asiakirjoja voidaan toimittaa Verohallinnolle sähköisesti.

14 luku

Voimaantulo

76 §

Voimaantulo

Tämä laki tulee voimaan 1 päivänä marraskuuta 2019.
Tällä lailla kumotaan veronkantolaki (769/2016).

77 §

Siirtymäsäännökset

Muutoksenhaussa ennen lain voimaantuloa annettuun Verohallinnon päätökseen sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

11/2018

Ennen lain voimaantuloa kantomenettelyssä tapahtuneen virheen korjaamista ja virheellisesti maksetun palautuksen takaisinperimistä koskevaan menettelyyn sovelletaan tämän lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Lain voimaantuloa edeltävältä ajalta palautukselle maksettavaan hyvityskorkoon sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita palautuskorkoa koskevia säännöksiä. Hyvityskorkoa koskevia säännöksiä sovelletaan 4 §:ssä tarkoitetun veron palautukselle maksettavaan korkoon ensimmäisen kerran yhteisön ja yhteisötuuden verotuksessa verovuonna 2020 ja muun verovelvollisen verotuksessa verovuodesta 2019 alkaen. Tätä aiemmilta verovuosilta veronpalautukselle maksettavaan korkoon sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Ennen lain voimaantuloa määrätyn tuloveron ennakon vanhentumiseen sovelletaan lain voimaan tullessa voimassa olleita säännöksiä.

Jos muualla lainsäädännössä viitataan kumottuun veronkantolakiin, sillä tarkoitetaan viittausta tämän lain säännöksiin.

Helsingissä 12 päivänä tammikuuta 2018

Tasavallan Presidentti

Sauli Niinistö

Valtiovarainministeri Petteri Orpo